

og fra selve Overlægen, en Belægning af 18,94, altsaa imellem 18 og 19, og der er ingen som helst rimelig Udsigt til, at dette Tal i væsentlig Grad vil blive overskredet. Men paa Finanslovsforslaget for næste Aar er Udgiften for Sikringsanstaltens Vedkommende budgetteret til 183 000 Kr., og deri er endda ikke medregnet nogen som helst Forrentning eller Amortisation af Bygningerne, som har kostet nogle Hundrede Tusinde Kroner. Jeg vil hævde, at selv om man regner forholdsvis skikkeligt, er Forholdet desværre i Øjeblikket faktisk det, at der til Anbringelsen af en kriminell sindssyg paa Sikringsanstalten i Nykøbing faktisk medgaar omkring 10 000 Kr.

Det er efter min Mening ret frygtindgydende Tal at regne med. Jeg kan ikke tænke mig Muligheden af, at man, naar man skal til at overveje Omordningen af Administrationen af vore Sindssygehospitalet, ikke skulde kunne naa til at faa disse kriminelle sindssyge bevogtet paa en anden og mindre kostbar Maade. Det skulde synes at være muligt overfor dem at gennemføre noget lignende, som er gennemført overfor de kriminelle aandssvage, som man internerer paa et saadant Sted, at Bevogtningen kan reduceres i betydelig Grad. Man benytter dertil Livø; man har tænkt paa at benytte Sprogø til kvindelige kriminelle Patienter af lignende Art. Man bør i det hele taget ikke opgive Haabet om at faa en Internering af vore kriminelle sindssyge paa et saadant Grundlag, at de ikke koster Statskassen 10 000 Kr. om Aaret pr. Patient.

Med Hensyn til Udvidelsen af Sindssygehospitalet ved Vordingborg har jeg i endnu højere Grad end for Nykøbinghospitalets Vedkommende mine Tvivl, jeg tvivler om, at det virkelig er nødvendigt at anvende saa overordentlig store Udgifter for at fremskaffe Boliger til 38 Sygeplejersker og 52 Plejersker; men jeg gaar ud fra, at man er villig til at overveje Sagen velvilligt i et Udvalg, og jeg nærer ikke Tvivl om, at for den højtærede Justitsminister vil det være behageligt at faa Lejlighed til i Detailler at drøfte Planer og Overslag med Medlemmer i Udvalget, idet han derved fuldt ud vil kunne kræve af Udvalget, at det skal dele Ansvar for Slutresultatet med ham.

Kammersgaard: Vi gaar fra vor Side til Behandlingen af de to foreliggende Lovforslag med Glæde, saa meget mere som vi ikke har forsømt nogen Lejlighed til at fremhæve det ønskelige i, at en Udvidelse som den her foreslaaede fandt Sted, ja,

at man endogsaa eventuelt gik til Opførelse af et helt nyt Hospital. Af de Bemærkninger, der ledsager Lovforslagene, synes det at fremgaa, at de er udarbejdede paa Grundlag af Direktionernes Indstilling. Men hvis man deraf vil slutte, at Forslagene er i Overensstemmelse med Direktionernes Indstillinger, saa tager man fejl, jeg tror nok, jeg tør sige, at Slutningen af de Bemærkninger, der ledsager Forslagene, i saa Henseende er mere vildledende end vejledende. Jeg ved i alt Fald, at der for Hospitalet i Nykøbing Vedkommende i Direktionens Indstilling er fremsat flere ret omfattende Ønsker, som slet ikke er blevet optaget i Forslagene.

Det, der særlig springer i Øjnene ved disse, er Udgifternes Størrelse ved de foreslaaede Udvidelser og Omdannelser. Det virker ret forbløffende, at Udgifterne for disse to Hospitalers Vedkommende andrager ca. 4 Mill. Kr. Man maa ikke glemme, at hertil kommer Anskaffelsen af Inventar, hvortil der sikkert vil medgaa et meget betydeligt Beløb. Jeg skulde ogsaa tage meget fejl, om ikke disse Udvidelser vilde nødvendiggøre forøgede Udgifter til Lægehjælp. Jeg kan ikke tænke mig, at man f. Eks. ved Hospitalet i Nykøbing, hvor man faar ca. 160 Patienter mere, vil kunne undgaa samtidig at ansætte en Læge mere. Man maa ikke lukke Øjnene for, at hvis Arbejdet paa disse Hospitaler blot skal blive nogenlunde overkommeligt for Lægerne, maa Arbejdstiden ikke være uforholdsmæssig lang. Jeg kunde tænke mig, at en af Følgerne af, at der ikke skete en saadan Forøgelse af Lægernes Antal, vilde blive ringere, end den er for Øjeblikket; og det kan den ikke godt taale at blive, thi saa vidt jeg ved, er Tilgangen til disse Lægepladser paa Sindssygeanstalterne ret minimal. Vi maa heller ikke glemme, at vi ikke kan være tjente med, om Resultatet skulde blive, at Sindssygelægestanden, om jeg saa maa sige, blev rekruteret med anden eller tredie Klasses Kræfter.

Det virker, som sagt, ret forbløffende at se de foreslaaede Udgifter; men det glæder mig ogsaa at se af Bladene, at man har Opmærksomheden henvendt paa Besparelser i disse Hospitalers Administration. Det synes at fremgaa af Bladene, at man paa indflydelsesrige Steder har under Overvejelse at skabe en anden Overledelse, en mere centraliseret Ledelse af disse Hospitaler. Jeg tror, at dette er i højeste Grad anbefalelsesværdigt, og det vil sikkert formindske Udgifterne i en ret betydelig Grad. Der kunde sandsynligvis tænkes flere Veje